

[Waldorff]

godkendte materiale får kommissionen og svenskerne til vurdering? Jeg vil godt spørge, om det f.eks. ikke ville være rimeligt, om ministeren sørgede for, at det notat, som er omtalt i Information i tirsdags, fra luftlaboratoriet på Risø, som kritiserer beregningsforudsætningerne for Risøs vurderinger af luftforureningskonsekvenserne, kommer med. De mindretalsudtalelser og forskellige kritikker, der er kommet, skal de ikke med? Hvad vil regeringen acceptere at svenskernes konklusioner kan blive på den baggrund?

Jeg mener, det er vigtigt at diskutere, hvad en sådan kommission kan gøre, og hvad den ikke kan gøre. Formelt kan kommissionen formentlig blot fastslå, at danskerne er i deres legitime ret til at anse Barsebäckværket for at være en truende, grænseoverskridende forureningskilde. Men hvad kan de gøre yderligere? Er svenskerne forpligtede til at følge kommissionens udtalelser? Jeg er i virkeligheden ret usikker på disse ting og mener, at det bedste kort over for svenskerne måske er at gøre det klart, at dette i virkeligheden er en prøve på, hvad miljøkonventionen er værd.

Så kan man sige, at spørgsmålet om regeringens endelige stillingtagen stadig væk står tilbage. Vil man f.eks. acceptere et svar, der går ud på, at svenskerne gerne vil forhandle? Jeg tror heller ikke, de vil sige nej til en forhandling; jeg tror, de gerne vil forhandle. Vil man acceptere, at man lander på en model, som siger, at Barsebäck bliver det første værk, der bliver afviklet, og at det måske kan blive efter år 2000? Er det en acceptabel model?

På den led er jeg selvfølgelig enig med hr. Dræbye, når han siger, at der faktisk mangler en præcis stillingtagen til, hvad man vil med kommissionsarbejdet.

Steffensen (KrF):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren for hans bemærkninger om beredskabsplanen og for oplysningerne om, i hvilken grad ministeren nu overvejer at lade statens informations-tjeneste komme ind i billedet. Jeg vil stærkt opfordre ministeren til at gå videre i den retning. Kristeligt folkeparti er af den opfattelse, at det nok er ad den vej, vi kan give befolkningen de mest saglige og korrekte oplysninger. Det synes jeg nok der er behov for,

ikke mindst på baggrund af de noget følelsesladede bemærkninger, som denne debat har bragt ind i billedet.

Men i øvrigt synes jeg, at ministerens meget grundige uddybning efter ordførernes første omgang var tilfredsstillende, og jeg har tiltro til, at ministeren i høj grad vil følge det ansvar op, som ligger på hans skuldre vedrørende dette alvorlige problem.

Miljøministeren (Erik Holst):

Lad mig starte med over for hr. Steffensen at bekræfte, at jeg føler, det er et stort ansvar, og at jeg føler, det er et meget alvorligt problem og et problem, der fortjener at blive debatteret og diskuteret i folketinget med alvor.

Så blev der rettet det direkte spørgsmål til mig af hr. Tørnæs, hvor lille risikoen skulle være for at være acceptabel, og om ikke jeg mener, at filterinstallationen på Barsebäck er med til at mindske risikoen. Jeg har i min redegørelse meget klart understreget, at vi ikke har grund til at klandre svenskerne for den måde, de varetager sikkerhedsforholdene på Barsebäck på. Vi tror hele tiden, at de anvender den teknisk bedste mulighed for at få en beskyttelse af Barsebäck, og vi tror, at svenskerne føler et meget stort ansvar ikke alene over for os, men måske først og fremmest over for de svenskere, der bor omkring Barsebäck. Derfor tror vi ikke, der er grund til at sige noget om, at den tekniske installation og det tekniske system ikke skulle være så godt, som det overhovedet kan være.

Det, vi hele tiden har talt om, hr. Tørnæs, er i og for sig den mere teoretiske situation, hvor vi siger: selv om sandsynligheden er lille – der er ikke nogen bestemt grænse, men den er meget lille, og som jeg siger i min redegørelse til folketinget: overordentlig lille – er konsekvenserne i betragtning af, at det er en hovedstad, vi befinder os i, og den meget tætte befolkningskoncentration og de både økonomiske, sundhedsmæssige og erhvervs-mæssige risici, der er forbundet med et uheld, så fantastisk store i dette tilfælde, at det må give anledning til, at vi, efter at alle rapporter og undersøgelser er færdige, retter en henvendelse til den svenske regering.

Dette skal også være svar til hr. Dræbye, der siger, at der ikke er nogen konklusion. Jeg ved dog ikke, hvilken konklusion man